Autoritat Catalana de Protecció de Dades

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 23/2011, referent al Departament de Salut (Centre d'Estudis Epidemiològics sobre les Infeccions de Transmissió Sexual i SIDA de Catalunya).

Antecedents

Primer.- En data 27/10/2010 va tenir entrada a l'Agència Catalana de Protecció de Dades (actualment Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en virtut de la qual se subroga en la posició de l'Agència –DT 1ª-), un escrit d'un ciutadà pel qual formulava denúncia contra el Centre d'Estudis Epidemiològics sobre les Infeccions de Transmissió Sexual i Sida de Catalunya (en endavant, CEEISCAT).

En concret, la persona denunciant exposava que el CEEISCAT no hauria implementat un seguit de mesures de caire tècnic i organitzatiu per garantir la seguretat de les dades de caràcter personal que tractaria. Així mateix, la persona denunciant posava de manifest que el CEEISCAT tractaria les dades de caràcter personal de les persones incloses en les bases de dades que el centre referit gestiona, sense el consentiment de les persones afectades; que el Registre de la síndrome d'immunodeficiència adquirida (en endavant, SIDA) i de declaració del virus d'immunodeficiència humana (en endavant, VIH) es completa amb les dades de la persona difunta a través del Registre de Mortaldat de Catalunya; així com que es va permetre l'accés a les dades personals de les persones incloses en el projecte d'investigació denominat "PISCIS", a una determinada empresa. La persona denunciant aportava diversa documentació per tal d'acreditar els fets denunciats.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 163/2010), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 17 de la Llei 5/2002, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta informació prèvia, en data 14/12/2010 l'Autoritat va realitzar un acte d'inspecció presencial a la seu del CEEISCAT, per verificar determinats aspectes relacionats amb el tractament de dades de caràcter personal en el marc dels estudis epidemiològics sobre les infeccions de transmissió sexual i Sida. En aquell acte d'inspecció presencial els representants del CEEISCAT van manifestar, entre d'altres, el següent en relació a les bases de dades corresponents al Registres de casos de Sida i de declaració de VIH, ambdós de Catalunya:

3.1. Que recullen les següents dades personals: noms i cognoms, orientació sexual, via d'adquisició de la infecció, etc.
3.2. Que les dades del registre de Sida i declaració voluntària de VIH es conserven a través de disc durs i memòries usb.
3.3. Que hi ha un registre d'accessos manual, que efectua la persona responsable d'administració

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

3.4. Que si s'accedeix a les bases de dades mitjançant l'aplicació dissenyada per gestionar-les, es poden acreditar quins usuaris accedeixen a les dades personals. No obstant seria possible accedir a les dades sense utilitzar l'aplicació.
3.5. Que l'aplicació d'accés a aquestes bases de dades sí que guarda un registre d'accessos a les dades.
3.6. Que les còpies de seguretat s'efectuen quan el "data entry" comunica que ha accedit als dispositius. Que la còpia de seguretat es conserva a un altra memòria usb, a un servidor i a una cinta. Que la contrasenya per xifrar la informació només la coneix el responsable de seguretat tècnic.
3.7. Que no es modifiquen les contrasenyes periòdicament.

D'altra banda, en aquest acte d'inspecció els representants del CEEISCAT van entregar, a requeriment del personal d'inspecció de l'Autoritat, diferent documentació.

Així mateix, el personal inspector i auditor de l'Autoritat va verificar sobre els dispositius de memòria portàtils (USB), que en l'accés a les base de dades esmentades mitjançant l'aplicació se sol·licita la identificació de l'usuari i paraula de pas.

Quart.- En data 16/12/2010 va tenir entrada a l'Autoritat un nou escrit de la persona denunciant, pel qual posava en coneixement d'aquesta Autoritat diversos fets transcorreguts des de la presentació del seu escrit de denúncia, i aportava documentació acreditativa.

Cinquè.- En el si d'aquesta informació prèvia es va comprovar al Registre de Protecció de Dades de Catalunya depenent d'aquesta Autoritat, que l'òrgan responsable del fitxer *"Registre de patologies específiques i seguiment d'activitats sanitàries"* –en el qual s'inclouen les dades objecte de tractament per part del CEEISCAT-, és la Secretaria General del Departament de Salut.

Sisè.- En data 09/03/2011, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra el Departament de Salut, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3 h), en relació amb l'article 9, ambdós de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). Així mateix, va nomenar instructor de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX.

Aquest acord d'inici es va notificar, juntament amb el plec de càrrecs, a l'entitat imputada, el 14/03/2011.

En el plec de càrrecs es concedia a la part interessada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenients per a la defensa dels seus interessos.

Setè.- Durant el termini per formular al·legacions, a petició del Departament de Salut, en data 24/03/2011 se li va lliurar còpia del contingut de l'expedient.

Posteriorment, el Departament de Salut va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 29/03/2011, junt amb el qual acompanyava còpia dels procediments continguts en el document de seguretat del CEEISCAT referents a les còpies de seguretat i protocols de restauració, així com a la identificació i autenticació dels usuaris.

Vuitè.- En data 18/05/2011 l'instructor d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades que declarés que el Departament de Salut havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3 h), en relació amb l'article 9, ambdós de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada al Departament de Salut en data 19/05/2011, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Novè.- Mitjançant escrit de 30/05/2011, el Departament de Salut ha formulat al·legacions a la proposta de resolució. Aquestes al·legacions s'analitzen a l'apartat segon dels fonaments de dret.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- En relació al tractament de dades de caràcter personal, entre les quals hi figuren dades relatives a la salut i a la vida sexual, incloses en el fitxer de *"Registre de patologies específiques i seguiment d'activitats sanitàries"* –del qual n'és responsable el Departament de Salut-, el CEEISCAT –com a responsable del tractament- no va adoptar les mesures de seguretat establertes en el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la de la LOPD (en endavant, RLOPD), i en especial, les previstes per als fitxers i tractaments automatitzats. En concret, l'entitat imputada no va garantir les següents mesures de seguretat:

a) Fidelitat del procediment de *"còpies de salvaguarda i restauració de dades"* descrit en el document de seguretat del CEEISCAT. En concret, no s'especifiquen al document de seguretat els procediments de còpies de seguretat i de recuperació de les dades incloses en els suports portàtils (USB) que efectivament se segueixen.
b) Utilització de les contrasenyes com a mecanisme per a la identificació i autenticació, sense forçar el seu canvi amb la periodicitat establerta en el document de seguretat.
c) Possibilitat de poder desactivar o manipular el registre d'accessos.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Segon.- En el curs del procediment sancionador el Departament de Salut va formular al·legacions davant el plec de càrrecs, les quals es van abordar de forma motivada a la proposta de resolució, i també ha formulat al·legacions davant aquesta proposta de resolució, les quals procedeix abordar tot seguit.

2.1.- Sobre la persona denunciant.

En primer lloc el Departament de Salut considera que atès el perfil que ocupava la persona denunciant dins el CEEISCAT, aquest només tenia accés als servidors i als equips del centre *"per gestionar tecnològicament la informació"*, la qual cosa no implicava que aquest *"pugui entrar a revisar el contingut dels documents de treball del CEEISCAT (...)".* Així mateix, entén que aquesta circumstància no corrobora l'existència de problemes de seguretat de les dades. Finalment, el Departament de Salut reprodueix les al·legacions efectuades davant el plec de càrrecs formulat per la persona instructora, referents a l'actuació de la persona denunciant.

En aquest darrer sentit, com s'ha exposat, l'instructor del procediment ja va donar resposta motivada en la proposta de resolució a les al·legacions formulades pel Departament de Salut davant el plec de càrrecs, motiu pel qual es donen aquí per reproduïdes.

D'altra banda, quant a l'accés a documentació de treball per part de la persona denunciant, a la qual –segons manifesta l'entitat imputada- no es trobava habilitat, com ja exposava l'instructor, en l'eventual cas de constatar-se que, efectivament, la persona denunciant va accedir a informació que contenia dades personals i a la qual no hi estava autoritzat d'accedir, tal circumstància no faria altra cosa que corroborar l'existència de problemes en la seguretat de les dades tractades pel CEEISCAT.

Aquest respecte, l'Audiència Nacional en sentència d'11/12/2008, determinava el següent:

"Esta misma Sala, resolviendo supuestos anteriores en los que los hechos se tipificaron también conforme a tal precepto de la Ley 15/1999 , ha establecido la siguiente doctrina (sentencia de 28 de marzo de 2006 Rec. 478/2004, y de 9 de noviembre de 2006 Rec. 119/2005):
No basta, entonces, con la adopción de cualquier medida, pues deben ser las necesarias para garantizar aquellos objetivos que marca el precepto. Y, por supuesto, no basta con la aprobación formal de las medidas de seguridad, pues resulta exigible que aquéllas se instauren y pongan en práctica de manera efectiva. Así, de nada sirve que se aprueben unas instrucciones detalladas sobre el modo de proceder para la recogida y destrucción de documentos que contengan datos personales si luego no se exige a los empleados del banco la observancia de aquellas instrucciones. En el caso que nos ocupa ha quedado acreditado que la entidad ahora demandante no prestó la diligencia necesaria en orden a la efectiva observancia de aquellas medidas de seguridad, pues de otro modo no se explica que los documentos en los que figuran datos de carácter personal apareciesen publicados en una revista de amplia difusión en la que se afirmaba que habían sido encontrados en la basura.
Hemos considerado, en consecuencia, que se impone una obligación de resultado, consistente en que se adopten las medidas necesarias para evitar que los datos se pierdan, extravíen o acaben en manos de terceros. En definitiva, la recurrente es, por disposición

legal, una deudora de seguridad en materia de datos, y por tanto debe dar una explicación adecuada y razonable de cómo los datos personales han ido a parar a un lugar en el que son susceptibles de recuperación por parte de terceros, siendo insuficiente con acreditar que adopta una serie de medidas, pues también es responsable de que las mismas se cumplan y se ejecuten con rigor. En definitiva, toda responsable de un fichero (o encargada de tratamiento) debe asegurarse de que dichas medidas o mecanismos se implementen de manera efectiva en la práctica sin que, bajo ningún concepto, datos bancarios, o cualesquiera otros datos de carácter personal, puedan llegar a manos de terceras personas.
CUARTO. Aplicando la anterior doctrina al supuesto ahora enjuiciado tenemos que según resulta de las pruebas practicadas en las actuaciones (documental del expediente) existe prueba de cargo suficiente para considerar que el Banco Gallego ha cometido la infracción del Artículo 9 LOPD por la que se le sanciona.
Es cierto que dicha entidad bancaria acredita el cumplimiento de las medidas de seguridad, tanto en sus sucursales, como respecto de su personal, en los términos exigidos por la LOPD, y también es cierto que fue un empleado de dicha entidad el que provocó los hechos ahora sancionados. Más esta Sala ha declarado con reiteración, en las sentencias reseñadas en el fundamento jurídico anterior e igualmente en la SAN de 14-2-2007 (Rec. 229/2005 , entre otras) que no basta con la aprobación formal de las medidas de seguridad, pues resulta exigible que aquéllas se instauren y pongan en práctica de manera efectiva. Así, de nada sirve que se aprueben unas instrucciones detalladas sobre el modo de proceder para la recogida y destrucción de documentos que contengan datos personales si luego no se exige a los empleados del banco la observancia de aquellas instrucciones.
Por lo que necesariamente se ha de concluir que Banco Gallego debió adoptar las medidas necesarias para impedir cualquier recuperación por terceros no autorizados de la información reservada a la que tuvo acceso la empresa de limpieza, y al no efectuarlo así, no observó la diligencia necesaria, pues de otro modo no se explica que un importante volumen de documentos de uso interno de la entidad (a la denuncia se acompañaba una gran caja), en muchos de los cuales figuraban datos personales, fueran a parar a manos de tal concesionaria de la recogida de basura del Ayuntamiento de Lugo por lo que la infracción grave del Art. 44.3.h) LOPD , ha de ser confirmada por la Sala."

Així doncs, s'imposa al responsable del fitxer una obligació de resultat, consistent en implementar i executar de manera efectiva les mesures de seguretat aprovades formalment, les quals han de garantir la seguretat de les dades de caràcter personal i evitar l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat. Al seu torn, el compliment de les mesures de seguretat en relació al personal, implica que el responsable del fitxer o el tractament ha d'exigir als seus treballadors el respecte a les mesures de seguretat aprovades formalment. En definitiva, de constatar-se els fets exposats pel Departament de Salut, es posaria de manifest que aquesta entitat no va actuar amb la diligència que li era exigible.

En qualsevol cas, no és sobrer recordar que aquests fets no són objecte del present procediment sancionador.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta al·legació no pot prosperar.

2.2.- Pel que fa a les còpies de salvaguarda i restauració de dades.

En aquest punt el Departament de Salut informa que s'han adoptat les mesures correctores oportunes per tal d'actualitzar el document de seguretat en allò referent a les còpies de salvaguarda i recuperació de la informació. En concret, l'entitat imputada manifesta que s'han migrat al servidor les dades de caràcter personal que s'emmagatzemaven en suports portàtils (USB), de manera que actualment el document de seguretat recull fidelment el procediment de còpies de salvaguarda i restauració de dades.

Doncs bé, la regularització de la situació irregular imputada en el present procediment sancionador i que aquí s'aborda –manca de fidelitat del procediment de còpies de seguretat i de recuperació de les dades-, ve a corroborar la imputació que efectuava l'instructor en el plec de càrrecs. Si bé aquesta circumstància no permet desvirtuar la infracció imputada, farà que esdevingui innecessari la inclusió en aquesta resolució de les mesures correctores que proposava l'instructor a la proposta de resolució en aquest sentit, sense perjudici de les actuacions que el personal inspector de l'Autoritat pugui dur a terme a fi de verificar l'execució de les dites mesures.

2.3.- En relació a les contrasenyes.

A aquest respecte, l'entitat imputada reitera que el document de seguretat del CEEISCAT complia amb les mesures de seguretat descrites a l'article 93 del RLOPD, referents a la limitació dels intents reiterats d'accés no autoritzat i a la caducitat de les contrasenyes. Afegeix que el personal inspector no va verificar la informació facilitada pels representants del CEEISCAT. Finalment, el Departament de Salut exposa que el CEEISCAT ha revisat aquesta mesura de seguretat, de manera que les contrasenyes caduquen en el termini assenyalat en el document de seguretat (3 mesos).

En aquest sentit, com ja assenyalava la persona instructora a la proposta de resolució i tal com s'ha exposat en el primer apartat d'aquest fonament de dret, el compliment de les mesures de seguretat desenvolupades per via reglamentària no s'assoleix quan aquestes es descriuen en el document de seguretat, sinó que és necessari que aquestes mesures s'executin de tal manera que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal.

Al seu torn, el Departament de Salut incideix en el fet que el personal inspector no va verificar l'incompliment d'aquesta mesura de seguretat, tot i que en l'acte d'inspecció efectuat el 14/12/2010, els representants del CEEISCAT van manifestar que *"no es modifiquen les contrasenyes periòdicament".*

A aquest respecte, tal com indicava l'instructor, va ésser innecessària la constatació de l'incompliment, atès que els mateixos representants del CEEISCAT, entre les manifestacions que van efectuar i que es van fer constar a l'acta, la qual fou signada per aquests com a prova de conformitat del seu contingut, admetien aquesta circumstància.

A més, no és sobrer remarcar que entre els representants del CEEISCAT que van firmar l'acta, hi figuraven el responsable de seguretat tècnic i el responsable de sistemes d'informació, els

quals eren les persones més idònies per conèixer si es forçava o no el canvi de contrasenyes dins el termini establert per l'article 93 RLOPD.

D'altra banda, com s'ha exposat en l'anterior apartat, la implantació efectiva de la mesura determinada per l'article 93 RLOPD farà innecessari que es mantingui el requeriment d'adopció de mesura correctora al respecte, sense perjudici de les verificacions que pugui dur a terme el personal inspector de l'Autoritat si així es considera adient.

2.4.- Sobre el registre d'accessos.

Al respecte, el Departament de Salut reitera les al·legacions formulades davant el plec de càrrecs, per la qual cosa es dona aquí per reproduïda la resposta efectuada per l'instructor a la proposta de resolució, doncs aquestes mateixes al·legacions ja es van abordar de forma motivada.

D'altra banda, informa el Departament que el CEEISCAT *"ha realitzat les tasques de control d'accessos necessàries per garantir la impossibilitat de fer accessos indeguts a les dades"*, de manera que aquest *"no és alterable ni es pot desactivar."*

En els mateixos termes que s'ha indicat en els punts anteriors, aquesta adopció de les mesures pertinents per tal d'evitar que el registre d'accessos pugui ésser manipulat o desactivat, que el Departament manifesta haver dut a terme, comportarà la innecessarietat de mantenir en la resolució el requeriment de mesures correctores, sens perjudici de les actuacions de verificació que l'Autoritat consideri oportunes.

Tercer.- L'article 44.3 h) LOPD estableix que és una infracció greu:

"*h) Mantenir els fitxers, locals, programes o equips que continguin dades de caràcter personal sense les degudes condicions de seguretat que es determinin per la via reglamentària."*

Val a dir que aquesta qualificació com a infracció greu no resulta afectada per la modificació dels tipus infractors de l'article 44 de la LOPD operada per la disposició addicional 56a de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, que va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació (BOE de 05/03/2011), ja que en la nova redacció es tipifica també com a infracció greu, i també a l'article 44.3 h), el mantenir els fitxers, locals, programes o equips que continguin dades de caràcter personal sense les degudes condicions de seguretat que es determinin per via reglamentària.

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 9 de la LOPD estableix el següent:

"1. El responsable del fitxer i, si s'escau, l'encarregat del tractament han d'adoptar les mesures de caràcter tècnic i organitzatiu necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat, tenint en compte l'estat de la tecnologia, la naturalesa de les dades emmagatzemades i els riscos a què estan exposats, tant si provenen de l'acció humana o del medi físic o natural.

2. No s'han de registrar dades de caràcter personal en fitxers que no compleixin les condicions que es determinin per via reglamentària en relació amb la seva integritat i seguretat i a les dels centres de tractament, locals, equips, sistemes i programes.
3. S'han d'establir per reglament els requisits i les condicions que han de complir els fitxers i les persones que intervinguin en el tractament de les dades a què es refereix l'article 7 d'aquesta Llei."

Així doncs, d'acord amb aquest últim precepte, el responsable del fitxer ha d'adoptar les mesures de caràcter tècnic i organitzatiu necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat. Això comporta que la persona titular de les dades ha de tenir la garantia que aquestes estaran segures. Per tant, com assenyalava l'instructor, el responsable del fitxer té el deure d'actuar amb la diligència necessària per tal que la seguretat de les dades no es vegi disminuïda.

Aquest desenvolupament reglamentari pel que fa a les mesures de seguretat a adoptar, s'ha dut a terme amb el RLOPD, i en concret, pel seu Títol VIII. Així es considera acreditat que el CEEISCAT, com a responsable del tractament, ha vulnerat diverses de les previsions establertes en aquest Títol, les quals es detallen a continuació.

3.1.- En primer lloc, els apartats 3 f) i 7 de l'article 88 RLOPD, relatiu al document de seguretat, estableixen que:

"3. El document ha de contenir, com a mínim, els aspectes següents:

(...) f) Els procediments de realització de còpies de seguretat i de recuperació de les dades en els fitxers o tractaments automatitzats.

(...) 7. El document de seguretat s'ha de mantenir actualitzat en tot moment i s'ha de revisar sempre que es produeixin canvis rellevants en el sistema d'informació, en el sistema de tractament que es fa servir, en la seva organització, en el contingut de la informació inclosa en els fitxers o tractaments o, si s'escau, com a conseqüència dels controls periòdics realitzats. En tot cas, s'entén que un canvi és rellevant quan pot repercutir en el compliment de les mesures de seguretat implantades."

3.2.- En segon lloc, l'article 93 RLOPD regula la identificació i autenticació en els següents termes:

"1. El responsable del fitxer o tractament ha d'adoptar les mesures que garanteixin la correcta identificació i autenticació dels usuaris.
2. El responsable del fitxer o tractament ha d'establir un mecanisme que permeti la identificació de forma inequívoca i personalitzada de qualsevol usuari que intenti accedir al sistema d'informació i la verificació conforme està autoritzat.
3. Quan el mecanisme d'autenticació es basi en l'existència de contrasenyes, hi ha d'haver un procediment d'assignació, distribució i emmagatzematge que en garanteixi la confidencialitat i integritat.

4. El document de seguretat ha d'establir la periodicitat, que en cap cas ha de ser superior a un any, amb què s'han de canviar les contrasenyes que, mentre estiguin vigents, s'han d'emmagatzemar de forma inintel·ligible."

3.3.- Finalment, l'article 103.3 RLOPD, relatiu al registre d'accessos, disposa que:

"3. Els mecanismes que permeten el registre d'accessos han d'estar sota el control directe del responsable de seguretat competent sense que hagin de permetre la seva desactivació ni manipulació."

En el cas que ens ocupa, durant la tramitació d'aquest procediment, ha quedat acreditat que el CEEISCAT –com a responsable del tractament- i el Departament de Salut –com a responsable del fitxer- no van adoptar les mesures de seguretat previstes als articles 88 –apartats 3 f) i 7-, 93 i 103 del RLOPD.

D'acord amb el que s'ha exposat, es considera acreditat que amb l'incompliment de les mesures de seguretat determinades per via reglamentària, el Departament de Salut és responsable de la comissió de la infracció tipificada com a greu a l'article 44.3 h) LOPD en relació amb els articles 9, del mateix text legal, i 88 –apartats 3 f) i 7-, 93 i 103 del RLOPD.

Quart.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. Doncs bé, com s'ha avançat, es considera que no procedeix efectuar cap requeriment d'adopció de mesures correctores al Departament de Salut, atès que aquest ha acreditat davant l'Autoritat que ha procedit a implementar de manera efectiva les mesures de seguretat que s'havien vulnerat, donant compliment així a les mesures correctores que proposava l'instructor. Això, sense perjudici que, tal com s'ha dit reiteradament, el personal inspector de l'Autoritat pugui dur a terme les actuacions que consideri oportunes a fi de verificar que efectivament s'han executat les mesures correctores esmentades.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 13 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que el Departament de Salut, ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3 h) LOPD, en relació amb els articles 9 del mateix text legal i 88 –apartats 3 f) i 7-, 93 i 103 del RLOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució al Departament de Salut.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 23 de juny de 2011